

Arne Monsen, Røyneberg:

Bjødna-Tore røkte pipe

Her er et lite morsomt trekk jeg har fått med meg fra BjødnaTores liv: BjødnaTore var min tippoldefar, far til min oldemor Berta. Min mormor (gift med Thore Andreas, sønn av Erik og Berta) kom inn i familien mens BjødnaTore levde, og husket ham godt. Tore døde i 1891, min mormor giftet seg i 1887. Dette året, 1887, var samme år som Tores kone, Kristi, døde, men mormor og morfar var jo forlovet en stund før de giftet seg, så hun husket også henne. Mormor fortalte meg hele hans historie, som stemmer med det Anna Oanes fortalte til min lærer Sevald Simonsen. Hun fortalte også dette: Tore røkte pipe, men kunne ikke \"fyre opp\" i pipen p.gr.a. sin blindhet. Han hadde bestandig et tørkle over øynene for å skjule det som var bak. Kristi måtte hjelpe ham å få fyr. Hun gjorde det slik at hun tok de første dragene av pipen selv, for å være sikker på at pipen var skikkelig tent. Så gav hun pipen videre til Tore. Det var nok ikke velsett at kvinner røkte, så Tore ertet henne med at hun sikkert nøt de få dragene hun fikk i seg. Dette ville hun ikke vite av og protesterte iherdig: «Nei, jeg gjør det bare for din skyld!» De gamle var nok ofte alvorlige, men Tore likte å erte kona litt! Det er vanskelig å se for seg glimt i øynene hans, når han var i ertelaget, men glimt var der nok likevel bak tørkleet han bestandig bar!